

erne fra Basel Komitéen, og hvad flere europæiske lande har gennemført. Det supplerende krav i stk. 1, nr. 7, om, at kernekapitalen, efter fradrag, jf. § 130, minimum skal udgøre 5 pct. af de vægtede aktiver m.v., er ikke indeholdt i Basel Komitéens retningslinier, men lignende krav er fastsat i Storbritannien og Norge.

Begrænsningerne i stk. 1, nr. 7, og stk. 2, er indført, fordi den hybride kernekapital ikke har fuldt samme kvalitet som kernekapital efter forslaget § 128, stk. 1, nr. 1-6, 8 og 9. Således er hybrid kernekapital efterstillet al anden efterstillet kapital, men bl.a. foranstillet aktie-, garanti- og andelskapital. Hybrid kernekapital betragtes ligesom ansvarlig lånekapital omfattet af forslaget § 135, stk. 1, som fremmed lånekapital. Begrænsningerne i anvendelse af hybrid kernekapital sikrer, at kernekapitalen ikke alene består af lånt kapital.

Til § 129

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende regler i lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen svarer endvidere til de regler, som Finanstilsynet allerede har udstedt i en kapitalgrundlagsbekendtgørelse.

Bestemmelsen definerer kernekapitalen for forsikringssselskaber og tværgående pensionskasser.

Efter *stk. 1* kan forsikringssselskaber og tværgående pensionskasser medregne den regnskabsmæssige egenkapital i basiskapitalen. Egenkapitalen er indbetalt aktie- og garantikapital, overkurs ved emission, reserver, opskrivningshenlæggelser, overført overskud eller underskud, samt årets løbende resultat.

Udover egenkapitalen kan medlemskonti og særlige bonushensættelser (type B) indgå i kernekapitalen. Det er begge elementer, hvor forsikringstagerne har bidraget til opbygningen af basiskapitalen.

Endvidere indgår visse skatteaktiver, nemlig de midler, som vil blive udbetalt til livsforsikringssselskabet eller den tværgående pensionskasse, såfremt selskabet eller den tværgående pensionskasse måtte komme i en administrationssituation, jf. kapitel 17.

Endelig kan et moderselskab medregne såkaldt tredjemandskapital i datterselskaber og i associerede forsikringssselskaber. Det vil sige basiskapital indskudt i et datterselskab af andre selskaber end koncernvirksomheder. Det er f.eks. særlige bonushensættelser (type A og B) eller ansvarlig lånekapital i datterselskabet.

Hvis datterselskabet ikke er helejet eller er et associeret selskab kan kun en andel svarende til ejerandelen medgå. Det vil sige, at ejer et selskab 20 pct. af et

andet forsikringssselskab, kan medregnes 20 pct. af ansvarlig lånekapital og særlige bonushensættelser.

Bestemmelserne er i øvrigt en følge af livsforsikringsdirektivet og det ændrede 1. skadesforsikringsdirektiv, jf. bilag A.

Stk. 2 sikrer, at et forsikringssselskab eller en tværgående pensionskasse ikke foretager dobbelt fradrag efter stk. 1, nr. 5, ved opgørelsen af kernekapitalen. Bestemmelsens 1. pkt. sikrer, at kernekapitalen i et datterforsikringssselskab eller i en associeret forsikringsvirksomhed efter stk. 1, nr. 5, litra a, opgøres før reduktion af direkte og indirekte ejede aktiver efter § 130, stk. 2, nr. 3, hvis moderselskabet allerede har reduceret kernekapitalen med dette beløb. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis forsikringssselskabet eller den tværgående pensionskasse ejer et datterforsikringssselskab eller en associeret forsikringsvirksomhed, hvor moderselskabet dermed indirekte ejer datterforsikringssselskabet eller den associerede forsikringsvirksomheds direkte ejede aktiver. Bestemmelsen sikrer derfor, at et moderselskab ikke skal foretage det samme fradrag to gange ved opgørelsen af kernekapitalen, idet datterforsikringssselskabet og den associerede datterforsikringsvirksomheds kernekapital i dette tilfælde opgøres før reduktion som følge af direkte og indirekte ejede aktiver.

2. pkt. sikrer, at der ikke sker dobbeltfradrag, såfremt et datterforsikringssselskab eller en associeret forsikringsvirksomhed selv besidder datterforsikringssselskaber eller associerede forsikringsvirksomheder og disses kapitalkrav allerede er fratrukket moderselskabets kernekapital efter § 130, stk. 2, nr. 1.

Stk. 3 indebærer, at det beløb, som kan medregnes fra datterforsikringssselskabet, ikke må overstige kapitalkravet i datterselskabet.

I *stk. 4* foreslås det, at garantikapitalen ikke kan nedsættes uden Finanstilsynets forudgående godkendelse, samt at dette sker i overensstemmelse med vedtægterne. En sådan godkendelse er afhængig af overholdelsen af kapitalkravet også efter en nedsættelse.

Finanstilsynet kan også ifølge bestemmelsen beslutte, at der skal henlægges beløb til en grundfond, som ikke uden tilsynets godkendelse må nedbringes igen.

Til § 130

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Bestemmelsen er ny for investeringsforvaltningsselskaber, der indsættes i forslaget i forbindelse